Lucie Synková, 462020

Když lilo jako z konve, což u břehu Atlantiku není nic výjimečného, Citroën 2CV se zmítal v poryvu větru, proti větru se sotva ploužil, vodu nabíral ze všech stran a připomínal zchátralou pobřežní loď, která se i přes nepříznivou předpověď počasí vydala na rozbouřené moře. Déšť stékal po kapotě, cítili jsme obrovský neklid, burácející hrom naháněl strach a jeho zvuk se v malé kabině odrážel jako volání z hlubin moře. Jedna po druhé se pak na střeše vytvářely malinké dírky, připomínající okřehky, které se zvětšovaly, napínaly, třásly se, oddělily se a kolmo spadly na něčí hlavu, ruku, koleno nebo na volné místo na prázdném sedadle, kde se vytvořila pořádná kalužˇ, kterou bylo lépe vysušit, než jste se usadili.

Komentář:

- Autor používá mnoho metaforických obratů a obrazných vyjádření (pleuvait à verser, un appel des grands fonds)
- Využívá hodně participe présente (prenant, ahanant, menaçant)
- Věty formuje do delších souvětí.
- Jako vyprávěcí čas využívá *l´imparfait.*
- Jedná se o vyprávění samotného autora, vypráví své vzpomínky na dědečka, je možné využít volnější styl a využít i hovorovější výrazy.

Dobrá stavba vět, řešení pro infinitiv a přechodníky